

लिङ्गदेहान्तर्गत इति वेदान्तिनः सांख्याशास्त्रः । तेन जीवति
वेतना० ऽञ् । औपस्थिक जारकौपजे विनि जारभेदे
पु० । वेश्यायां स्त्री । २ उत्सङ्गे कोङ्गे ३ शन्तराले “आत्म-
सुपस्थेन एकस्य लोभ” यजु० १९, ८२ । “वरीयस्योभा
पृथग्वी पितृरूपस्या” ऋ० १, १२४, ५ । “उपस्था उपस्थे
उत्सङ्गे ऽन्तरालदेशे वा” भा० “तस्याः कमारमुपस्थ आ-
दधुः” गोमि० “उपस्थे उत्सङ्गे” सं० त० “भूम्या
उपस्थे ऽपञ्चवत्त्वान्” ऋ० २, १४, ७ । “रथोपस्थ उपा-
विशत्” गीता । उप+स्था वज्रयै भावे क । सर्वाङ्गुलीभिः
भूमिमाश्रित्य ऽस्थितौ “समस्तजङ्गोररत्निभ्यां जानुभ्यां
चोपस्थं कृत्वा” आश्व० श्रौ० ६, ५, ५ । “उपस्थं कृत्वा
भूमिमाश्रित्येयर्थः पादाङ्गुलीभिश्च भूमिमाश्रित्यैव सुप-
विशेत्” नारा० व० । “प्राङ्मुख उपस्थोपस्थं कृत्वा”
आश्व० गृ० १, २, २ । उप+तिष्ठति स्या- क । “उप-
स्थतस्तेषां च निशंसेत्” आ० श्रौ० ६, ५, ५ । ५ समोप-
स्थिते लि० ।

उपस्थपत पु० उपस्थं स्त्रीचिह्नमिव पतमस्य । अथ यो वच्चे
तत्पतस्य तदाकरत्वात्तथात्वम् अतएव नैष० दमयन्त्यास्त-
दङ्गुलीने । अथ तस्य चक्षुपत नामता कारणमुत्प्रेक्षितम् ।
“अङ्गेन केनापि विजितमस्यागवेक्ष्यते किं ? चक्षुपत-
पतम् । नो चेद्दिशेषादितरच्छेदेभ्यस्तस्यास्तु कम्पस्तु कृतो-
भवेन” उपस्थदन्तादयोऽप्यत्र । उपस्थमशब्दे स्त्रीलक्षणे
च तदङ्गस्य अथत्यदन्तारतोक्ता ।

उपस्थाट् लि० उप+स्था-ट् । १ उपासके, २ उपनते, च ३ यथो-
क्तकाले उपगते “अन्यथादी क्रियाद्वेषी नोपस्थाता
निरुत्तरः । आहूतप्रपञ्चायो च हीनः पञ्चविधः स्मृतः”
मिता० स्मृतिः । १ ऋत्विग्भेदे पु० ।

उपस्थान न० उप+स्था-ल्युट् । १ उपेत्य स्थितौ, २ अनुस-
न्धाने स्मरणे “तत्त्वस्मरुपस्थानात् स्मृत्ययोगात् परिच-
यात् । कर्मणां सन्निकर्षाच्च सतां योगः प्रवर्त्तते” याज्ञ० ।
“कर्मसिद्धिहितं नैव बुद्धौ विपरिवर्त्तते । शब्दात्तु तदुप-
स्थानमुपादेये गुणो भवेत्” भट्टका० । ३ उपसेवने
उपासने “सूय्योपस्थाने विनिर्योगः” सन्ध्याप्रयोगः “हृषीं
योपस्थानम्” कात्या० ४, १२, २०, ४ उपसर्पणे । “तस्योक्त-
मुपस्थानम्” आश्व० श्रौ० ५, १२, २, “उपस्थानं प्रसर्पणम्”
नारा० व० । ५ आनतीकरणाद्योपगतौ “सुरद्विषयैव जगच्च
सर्वमुपस्थाने सचमन्ति प्रभावात्” भा० आ० ७६ ।
६ समीपस्थाने “कुप्यान् यवांश्चासमोपस्थानेषु प्रोक्षेत्”

पार० सू० । उपस्थीयतेऽत्र आधारे ल्युट् । ७ उपा-
सनाधारे गृह्णादौ । “पार्थिवैर्ब्रह्मभिः कोस्य सुपस्थानं
दिदृक्षुभिः” भा० श्रौ० ४७ अ० “उपस्थानम् ह्यैर्ब्रह्म-
भोभिश्च शोभितम्” भा० आ० १२८ अ० अनुसन्धानञ्च
स्मरणम् तस्य च विज्ञेऽनुभवाहितसंस्कारेणोपस्थित-
त्वात् तथात्वम् ।

उपस्थानीय लि० उप+स्था-“भव्येत्यादि” पा० नि० कर्त्तरि
अनीयर् । १ उपासके । कर्मणि अनीयर् । २ उपासे । लि०

उपस्थापक लि० उप+स्था-णिच्-खल् । १ स्मारके अनुभव
जन्यसंस्कारेण चित्तेऽनुसन्धानसम्पादके । उपस्थितौ
च समानविषयत्वं तन्मम् यद्विषयकोऽनुभवस्तद्विषयकः
संस्कारस्तद्विषयिकैव स्मृतिरिति कार्यकारणभावः स च
समवायेनैव, तेनान्यानुभवसंस्काराभ्यां नान्यस्य स्मरणम् ।
तत्र च सादृश्यादिज्ञानादि सङ्कारि कारणम् तत्सम-
वाहितसंस्कारस्यैव स्मृतौ हेतुत्वात् । उपेक्षात्मकज्ञानेन च
संस्कारो न जन्यते । संस्कारश्च चरमफलनाशः तेन
स्मृतपधारायां न संस्कारान्तरकल्पनमिति वेदा० प० ।
कचिच्च दोषकालरोगादिना जन्मान्तरेण वा तच्चाशः ।
जन्मान्तरन्तु कर्मविशेषाभावसङ्कलितमेव तच्चाशकम् तेन
“जातिं स्मरति पौर्विकीम्” इत्यादिमत्वाद्युक्तकर्मविशेष-
सत्त्वे न तच्चाशः । उपस्थापकश्च यथा पदज्ञानं पदार्थस्य
हस्तिज्ञानं हस्तिपक्षेत्यादि एकसंस्मृतिज्ञानस्यापर-
संस्मृतिस्मारकत्वनियमात् पदपदार्थयोश्च शक्तिसम्बन्धेन
सम्बन्धितेति तथात्वम् ।

भावे ल्युट् । उपस्थापन-उपस्थिति साधन व्यापारे उद्बो-
धकसमवधाने तत्सङ्कारे । उपस्थापनं प्रयोजनस्य प्र-
वचना० ऋ । उपस्थापनीय उपस्थापनसाधने उद्बोधकादौ
लि० उप+स्थापि-कर्मणि अनीयर् । आर्थे लि० ।

उपस्थावरा स्त्री उप+स्था-वा० कर्मणि परच् । उपसेवनीये
पुरुषभेदयज्ञाङ्गे देवताभेदे “सरोभ्यो धैवरमुपस्थावराभ्यो-
दाशम्” यजु० ३०, १६,

उपस्थित लि० उप+स्था-क्त । १ समीपस्थिते, २ समीपगतौ
“तदनुपस्थितमग्निहोत्रं तस्यानुपस्थितमन्वनुपस्थिता
इमाः प्रजाः प्रजायन्तेऽनुपास्थितो ह वै श्रिया
प्रजाया प्रजायते” शत० ब्रा० २, ३, १, १३, “उपस्थिते-
यं कल्याणो” रघुः । ३ यजुर्वेदीनसादाय चोपहृष्टा-
नुपस्थितान्” भट्टिः । ३ पाम्ने, उपस्थितपरित्यागे
प्रमाणाभावात्” न्यायवाक्यम् “अनुपस्थितकल्पनाऽ